

“Convocar una consulta oficial és un acte de democràcia, res heroic”

Alfons López Tena (Sagunt, Camp de Morvedre, 1957) és notari. Ex-vocal del Consell General del Poder Judicial, actualment és conseller nacional de Convergència Democràtica de Catalunya, i s’ha dedicat en cos i ànima a organitzar consultes per la independència a diversos municipis.

Catalunya està madura per a afrontar una consulta oficial sobre la independència?

—Sí. Si Catalunya està preparada per a votar un referèndum sobre l'Estatut, sobre la Constitució espanyola, la Constitució europea, l'OTAN, les eleccions municipals, catalanes, espanyoles o europees, i si Catalunya és una democràcia, està madura per a votar qualsevol qüestió en referèndum o en unes eleccions.

—Sou conseller nacional de CDC, i Artur Mas, el vostre candidat a presidir la Generalitat, considera que el país encara no està preparat per fer aquest referèndum nacional. Compreneu el seu punt de vista?

—Artur Mas no ha dit que Catalunya no estigui madura per a fer un referèndum, sinó que aquest referèndum no es guanyaria.

—Heu estat al darrere de l'organització d'algunes consultes no vinculants sobre la independència, i heu comprovat que el sí ha estat majoritari. Creieu que en una consulta oficial d'abast nacional no guanyaria el sí, si se es fes pròximament?

—Això no ho sabrem fins que no es faci. Però tenim indicis clars que a la consulta guanyaria el sí.

—Quins són aquests indicis?

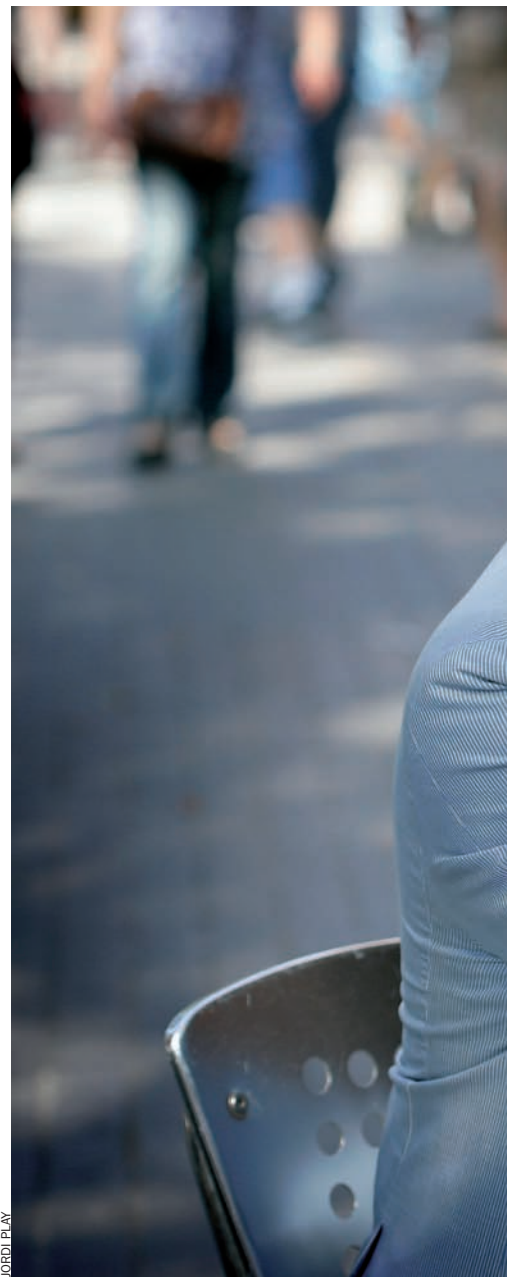
—Les enquestes que fan organismes oficials i mitjans de comunicació sobre l'evolució del suport a la independència i, d'una altra banda, tenim el referent de les consultes no oficials que han mobilitzat desenes de milers de voluntaris i el vot de més de mig milió de persones.

—A la legislatura vinent, el Parlament de Catalunya podria aprovar la convocatòria d'un referèndum?

—Que es pugui fer un referèndum oficial depèn sempre de dues coses. Que el Parlament català ho aprovi i que el govern espanyol doni permís. Hi ha en procés una iniciativa popular emparada per l'Estatut, que autoritza a dur a terme consultes als ciutadans. Per tant, són els partits polítics catalans que han de respondre amb un sí o amb un no quan arribin totes les signatures al Parlament. I el segon pas, l'estat espanyol, ja no depèn de Catalunya.

—Precisament, l'estat ha començat una ofensiva per a impedir que es pugui convocar aquesta consulta, i assegura que la llei de consultes és contrària a la legislació vigent. Ha plantejat un conflicte competencial i podria dur el text al Constitucional.

—La llei de consultes compleix es-

JORDI PLAY

crupolosament l'ordenament jurídic. El referèndum té una dimensió institucional i la regulació d'aquest referèndum entra dins la potestat d'autoorganització dels territoris de l'estat.

—CiU ja ha avançat que no hi està interessada, i previsiblement tindrà un pes totalment necessari en aquesta votació. El PSC i el PP veuen clar el no, i ICV podria tenir dubtes, mentre que només ERC veu clar el sí.

—Dependrà del nombre de signatures que aconseguim aplegar i de la situació política que hi hagi en el moment de lliurar-les. Lògicament, com més suport

ofereixin els ciutadans, més pressió podem traspasar als diputats catalans.

—És a dir, que l'èxit de la IP podria servir de pressió a CiU per a empènyer-la a votar a favor d'una consulta?

—Jo crec que sí, perquè, a més, la IP no els obliga a votar si volen la independència o no, sinó si volen deixar que la ciutadania voti en un referèndum o no. És un simple acte de democràcia, res heroic.

—Sobre el paper, tots els partits del Parlament són demòcrates... Confieu, doncs, que tindrà lloc una consulta abans de final del 2014?

—Sí. Especialment perquè quan s'acabin els tràmits de recollida, que tenen una durada d'uns sis mesos, sobre la taula ja hi haurà dos elements clau: la sentència del Constitucional i, per tant, la liquidació definitiva de qualsevol projecte autonomista o federalista, i un nou govern a Catalunya.

—Sou partidari d'avançar les eleccions catalanes a causa de la sentència del Tribunal Constitucional?

—Tenint en compte que la legislatura és a la recta final, i que hi ha l'estiu, no té sentit avançar-les un mes.

—Diumenge 20 de juny hi va haver la darrera onada de consultes

per la independència programades al país, tot esperant una data per a Barcelona. En aquesta ocasió heu estat coordinador de Mataró Decideix, on s'ha assolit una participació del 23%, per sobre de la mitjana del 14%. Quin balanç en feu, del procés de consultes que va començar el 13 de setembre del 2009 a Arenys de Munt?

—La valoració és positiva en molts aspectes. Amb les onades s'ha aconseguit d'eliminar la por de "no ens ho permetran, vindrà la Guàrdia Civil", perquè s'ha pogut fer el procés sense cap problema. També hem fet un can-

JORDI PLAY

vi de xip com a societat, de pensar que això ho havien de fer els polítics i que el país no podia moure fitxa sense el seu permís. Milers de persones han estat voluntàries arreu de Catalunya i han comprovat que són capaces d'organitzar un referèndum amb totes les garanties. I finalment, la gran victòria de les consultes organitzades des de la societat civil és que han posat la independència en el primer pla de l'agenda política, tant si és per manifestar-s'hi a favor, com per combatre-la, com per mostrar-s'hi indiferent. I més de mig milió de persones que han votat, i amb un

sí aclaparador. Això és un punt de no retorn.

—**La consulta de Barcelona pot ser la gran prova de foc per a una consulta nacional. Amb tot, encara hi ha molts dubtes pel que fa a l'organització a gran escala. En quines condicions recomanarieu que es fes aquesta consulta?**

—Només s'ha de fer en el cas que hi hagi garanties que es pot organitzar d'una manera rigorosa, malgrat les dificultats que té una ciutat tan gran com Barcelona. S'ha de valorar molt bé si estem en condicions de fer-ho de la mateixa manera que s'ha fet en les

onades anteriors, és a dir, només amb voluntaris i sense recursos econòmics.

—**Dèieu que la independència és al centre de debat polític. Fins i tot el PSC, que havia eludit aquesta qüestió, ara es mostra molt combatiu contra l'independentisme. I CiU ha optat per un joc molt ambigu en aquest sentit. Tot plegat és interessant, però no us fa por que bona part d'aquest debat sigui purament electoralista i que, passats els comicis, desaparegui de l'actualitat?**

—D'eleccions n'hi ha hagudes fa quatre anys a Catalunya, i en fa dos a l'estat espanyol, i moltes més abans!

“La gran victòria de les consultes organitzades des de la societat civil és que han posat la independència al primer pla de l’agenda política”

Evidentment, la proximitat dels comicis catalans afecta el discurs dels partits, però en aquesta ocasió la independència s’ha instal·lat al centre del debat polític que no es pot desfer l’endemà de les eleccions perquè ja ha arrelat. I ha arrelat perquè el PSC diu que vol combatre l’independentisme, i no pas el califat islàmic o la dictadura del proletariat. Si vol combatre la independència és perquè la veu com una possibilitat real, mentre que el califat islàmic no és viable.

—**Unió Democràtica hi ha mostrat molt de recel –i Duran i Lleida mateix s’hi ha oposat totalment–, a una consulta sobre la independència, mentre que CDC juga amb l’ambigüitat, els terminis, la maduresa del país o el perill de frustració. UDC és un fre a l’obertura de CiU cap a posicions més sobiranistes?**

—Jo crec que té molt a veure amb un concepte que va expressar Salvador Cardús, que apuntava que el debat independentista ha esquerdat els partits. No es pot parlar d’Unió com un bloc en aquest sentit, perquè determinats dirigents hi són contraris i alguns altres, partidaris. Igual com passa a ERC i a CDC, i fins i tot al PSC i a Iniciativa. Vivim una recomposició dels partits, precisament a causa d’aquesta posició central de la independència en el debat polític. El sí o el no a la independència travessa pel mig els partits. A tots els partits, també a ERC, hi ha dirigents contraris a la independència.

—**Darrerament s’han creat nous moviments, i fins i tot partits, que aposten per la independència. Hi ha qui tem una fragmentació de**

l’independentisme, i alerta que el moviment està enfrontat. Vivint submergit en la quotidianitat de l’independentisme, vós teniu aquesta sensació?

—No hi ha divisió, perquè parlem d’una qüestió substancial que requereix una majoria social per a poder dur-se a terme. Som en una democràcia i és lògic que hi hagi molts sectors diversos que van a favor de la independència però que pensen de manera diferent. Dir que l’independentisme es troba dividit és la desqualificació que fa el contrari, de la mateixa manera que els franquistes parlaven de la sopa de lletres per a referir-se als partits, o del “Congreso de los Disputados”. El foment de la disputa, la discussió i la divisió és una estratègia pròpia dels autoritaris. En l’independentisme hi ha pluralitat i debat i, per tant, acords o desacords.

—**Entre CiU i ERC darrerament només hi ha hagut desacords. Però ara es percep una certa aproximació, potser també amb la mirada posada als comicis vinents. Però, sigui com sigui, amb la constatació mútua que l’etapa autonomista s’ha acabat i que cal avançar. Creieu que a la nova legislatura hi haurà un acostament clar entre aquestes dues forces, ja sigui dins del govern o al Parlament?**

—No ho sé, tot dependrà dels resultats electorals. Segons el nombre de diputats que tinguin cadascú i, per tant, la necessitat d’acords o no, hi haurà acostament o no n’hi haurà.

Gemma Aguilera

És Temps de Vacances

Si ets subscriptor i te’n vas de vacances a l’estiu i vols rebre **EL TEMPS** totes les setmanes.

Telefona’ns al 902 131 025 i comunica’ns l’adreça on vols rebre la revista aquest estiu.

(Ens ho pots comunicar fins el 20 de juliol)

ELTEMPS